

Gdzie dwa „ii”, a gdzie jedno?

Niby proste, piszemy dwa „ii” wtedy, kiedy wyraz w mianowniku posiada końcówkę -ia np.

ortografia – ortografii

harmonia – harmonii

bateria – baterii

armia – armii

kolonia – kolonii

Dotyczy to także imion (Oj! Z tym to dopiero są problemy.)

Sylwia – Sylwii

Klaudia – Klaudii

Maria – Marii

Natalia – Natalii

To takie klasyczne przykłady, ale jak to w naszym języku, żeby nie było za prosto, znajdują się też wyjątki np. taka Ziemia, piszemy Ziemi nie Ziemi, głbia – głbi, ciocia – cioci, mleczarnia – mleczarni

Takie wyrazy, które kończą się na -nia po spółgłosce b/d zawierały jedno i np.

uczelnia – uczelni

patelnia – patelni

pływalnia – pływalni

A kiedy „ji”

Te z kolei wyrazy, które kończą się na -cja, -sja, -zja napiszemy w dopełniaczu przez „ji”

abdykacja – abdykacji

kolacja – kolacji

sesja – sesji

poezja – poezji

Poza tym warto pamiętać, że j bardzo lubi występować po c, z, s np. poezja, misja, Szkocja.

S czy Z na początku wyrazu?

Jak już jesteśmy przy temacie spółgłosek syczyczych, to możemy jeszcze powiedzieć, że s (spółgłoska bezdźwięczna) lubi występować w siedziwie bezdźwięcznej spółgłoski, a z (spółgłoska dźwięczna) odwrotnie. Przyjrzyjmy się następującym wyrazom:

spulchniony   zbrodnia

spółgłoska   zgni

spólnienie   zmusza

stamtąd   zgubi

stąd   zgroza

I znowu wyjątki, które dotyczą spółgłosek **s**, **sz**, **h** powinniśmy przed nimi, zgodnie z tym co

napisali my wy ej pisa tak: ssun , ale piszemy zsun , sszarze a piszemy zszarze ,
sha bi a mamy zha bi .

Po wiczmy !

ycz powodzenia!

pralnia – praln...

nadzieja- nadzie...

aborcja – aborc...

Kornelia – Kornel...

I na koniec rebusik

(?) pó ñ + òłnienie

(?) tan + tr d

Opracowała: mgr Magdalena Michalak